

Наталія АДАХ,

orcid.org/0000-0002-4146-4990

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри української мови

Рівненського державного гуманітарного університету

(Рівне, Україна) *arsenivna@gmail.com*

Наталія ГАВРИЛЮК,

orcid.org/0009-0001-9739-4477

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української мови

Рівненського державного гуманітарного університету

(Рівне, Україна) *gavryluk.nat@gmail.com*

Наталія СОВТИС,

orcid.org/0000-0001-6025-545X

доктор філологічних наук,

професор, завідувач кафедри української мови

Рівненського державного гуманітарного університету

(Рівне, Україна) *nataliasowtys@gmail.com*

ОСОБЛИВОСТІ АФІКСАЛЬНОГО ТВОРЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НЕОЛОГІЗМІВ У ПОЕЗІЇ ВІКТОРА КОРДУНА

Вивчення індивідуально-авторських неологізмів завжди актуальне в лінгвістиці, оскільки такі слова є тими засобами, які збагачують художній стиль мови, з часом можуть поповнити словник літературної мови, а також відображають особливості ідіостилу письменника, його унікальне світобачення. У статті проаналізовано афіксальне словотворення Віктора Кордуна, описано продуктивні словотвірні ресурси та особливості семантико-стилістичної реалізації новотворів з такими формантами в ідіостилі поета. Стисло схарактеризовано основні терміни у сфері індивідуально-авторської неології: лексична інновація, індивідуально-авторський неологізм, авторський лексичний новотвір. Виявлено, що найпродуктивнішим із-поміж афіксальних різновидів морфологічного способу є суфіксальний. Встановлено, що в доробку Віктора Кордуна домінують індивідуально-авторські іменники з абстрактним значенням, утворені за допомогою суфіксів *-ість*, *-інн-я* та деяких інших. Перевага таких неологізмів може свідчити про схильність поета до глибоких філософських роздумів, прагнення досягнути складні нематеріальні поняття. Поширеними в поетичному мовленні автора є також прислівникові інновації з суфіксом *-о*, утворені від різноструктурних ад'єктивних основ. Із-поміж префіксальних засобів знаковим є префікс *пра-* зі значенням давності якогось явища, яка в художньому просторі автора сягає і язичницьких, і християнських часів, що загалом відображає світогляд поета. Продуктивним також є префіксально-суфіксальний спосіб, за допомогою якого здебільшого утворено індивідуально-авторські дієслова та дієприкметники від незвичних твірних основ. У деяких таких інноваціях наявний емотивний компонент. Авторські лексичні новотвори Віктора Кордуна репрезентують мовний талант поета, його глибокі знання ресурсів української мови і нестандартне мислення, тому потребують подальшого дослідження.

Ключові слова: індивідуально-авторський неологізм, авторський лексичний новотвір, інновація, спосіб творення, суфікс, префікс, постфікс, ідіостиль.

Nataliia ADAKH,

orcid.org/0000-0002-4146-4990

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the Department of Ukrainian Language

Rivne State University of the Humanities

(Rivne, Ukraine) arsenivna@gmail.com

Nataliia HAVRYLIUK,

orcid.org/0000-0003-0225-3258

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor of the Department of Ukrainian Language

Rivne State University of the Humanities

(Rivne, Ukraine) gavryluk.nat@gmail.com

Nataliia SOVTYS,

orcid.org/0000-0001-6025-545X

Doctor of Sciences in Philology, Professor,

Head of the Department of Ukrainian Language

Rivne State University of the Humanities

(Rivne, Ukraine) nataliasowtys@gmail.com

FEATURES OF AFFIXAL WORD FORMATION OF INDIVIDUALLY AUTHORED NEOLOGISMS IN THE POETRY OF VIKTOR KORDUN

Studying individually authored neologisms remains a pertinent topic in linguistics, as such words not only enrich the artistic style of language and may eventually become part of the literary lexicon, but also reflect the distinctive idiosyncrasy and unique worldview of the writer. This article examines Viktor Kordun's affixal word formation, describing the productive word-formation resources and the features of semantic-stylistic realization of neologisms with these formants in the poet's idiosyncrasy. The main terms in the field of individually authored neology are briefly characterized: lexical innovation, individually authored neologism, authorial lexical neologism. It has been found that among the affixal types of morphological processes, the suffixal method is the most productive. The study establishes that Viktor Kordun's work predominantly features individually authored abstract nouns formed using the suffixes -ist (-ісць), -inn-ia (-інн-я), and several others. The predominance of these neologisms may indicate the poet's inclination toward profound philosophical reflections and the aspiration to comprehend complex, immaterial concepts. Additionally, adverbial innovations with the suffix -o, formed from various adjectival bases, are common in the poet's language. Among the prefixed elements, the prefix pra- (пра-) stands out with its denotation of the antiquity of a phenomenon, reaching back to both pagan and Christian eras within the author's artistic space, thereby reflecting the poet's overall worldview. The prefix-suffix method is also productive, predominantly used to form individually authored verbs and participles from unusual word-formation bases. In some of these innovations, an emotive component is present. Viktor Kordun's original lexical neologisms represent the poet's linguistic talent, his deep knowledge of Ukrainian language resources, and his unconventional thinking, warranting further research.

Key words: *individually authored neologism, authorial lexical neologism, innovation, word-formation method, suffix, prefix, postfix, idiosyncrasy.*

Постановка проблеми. Мова художньої літератури має сутнісні характеристики, серед яких фахівці називають «тенденцію до індивідуалізації висловлення, до пошуку таких засобів мовної виразності, які б асоціювалися з індивідуальною мовотворчістю, з мовним новаторством, із характерними ознаками мовної особистості» (Сюта, 2013: 42). Одними з таких засобів є індивідуально-авторські неологізми, невичерпні можливості для творення яких закладені в дериваційній системі мови. Г. М. Вокальчук наголошує на тому, що «оригінальні лексичні номінації не повинні безслідно зникати для лінгвістики. Багато ново-

творів варті того аби їх зафіксували і знайшли відповідне місце як у лексикології, так і в лексикографії» (Вокальчук, 2004: 5), належно інтерпретували їхнє значення в індивідуальному стилі письменника. Саме тому вивчення процесів і результатів індивідуально-авторської номінації завжди буде актуальним.

Аналіз досліджень. Значний внесок у теорію неології зробили відомі українські вчені Г. М. Вокальчук, С. Я. Єрмоленко, Ж. В. Колоїз, В. М. Русанівський, Н. М. Сологуб, О. А. Стишов та ін. Вивченню індивідуально-авторських неологізмів у різних аспектах (словотвірному,

лексико-семантичному, стилістичному, функційному, лексикографічному) присвячені дисертації Н. А. Адах, К. В. Дюкар, О. О. Жижомі, В. В. Максимчука, О. В. Семенюк, Т. Г. Юрченко та ін.

Зацікавлення багатьох науковців питаннями неології зумовило появу різних термінів на позначення результатів індивідуального словотворення, і лише час виявить найбільш вдалий із них. У неологічних дослідженнях першої чверті ХХІ ст. поширеними є такі терміни: 1) лексична інновація – нове слово, яке, виникаючи в мовленні, у ньому ж і залишається або з часом, за умов регулярного відтворення його носіями мови, стає надбанням мови (Гаврилюк, 2010: 14); 2) індивідуально-авторський неологізм – слово, а також його окреме значення, вислів, які були вжиті тільки в якомусь акті мовлення, тексті чи мові окремого автора (Українська мова: Енциклопедія, 2004: 377); 3) авторський лексичний новотвір (АЛН) – мовленнєве утворення, що виникло в процесі індивідуального творчого акту як результат свідомого порушення автором мовної норми з метою реалізації певних мовно-естетичних завдань (Вокальчук, 2008: 69). Загалом усі три терміни позначають нові слова, тому в пропонованій статті вживаємо їх як синонімічні.

Часто для творення нових слів автори активізують певні словотвірні типи і засоби, аналіз яких дозволяє розкрити особливості ідіостилю письменника. В українській лінгвістиці наявні дослідження словотвірних особливостей індивідуально-авторських неологізмів в ідіостилі багатьох письменників, зокрема Андрія Малишка (Г. М. Віняр), Михайла Стельмаха (Л. В. Пашко), Миколи Вінграновського (І. М. Бабій), Володимира Коломійця та Павла Мовчана (О. М. Строкаль), Лесі Степовички, Віктора Коржа, Сергія Бурлакова (І. С. Лощина), Юрія Андруховича (В. П. Олексенко) та ін. Поза увагою лінгвістів залишалася словотворчість українського поета Віктора Кордуна, одного з найяскравіших представників Київської школи поезії, хоча він належить до когорти тих майстрів слова, хто активно шукав нові виражальні засоби.

Мета статті – проаналізувати афіксальне творення індивідуально-авторських неологізмів В. Кордуна, виявити продуктивні словотвірні ресурси як виразні ознаки ідіостилю поета, простежити особливості семантико-стилістичної реалізації новотворів у контексті.

Виклад основного матеріалу. У поетичному мовленні В. Кордуна афіксальне словотворення традиційно представлене суфіксальним, префіксальним, префіксально-суфіксальним способами, які подекуди поєднуються з постфіксацією.

Із-поміж означених способів найпродуктивнішим є суфіксальний (понад 70 АЛН. Для ідіостилю В. Кордуна характерне активне використання таких суфіксів: прикметникових *-ист-*, *-аст-*, іменникових *-ість*, *-інн-я*, *-ен-я*, дієслівного *-и-*, прислівникового *-о*.

Індивідуально-авторські прикметники з суфіксом *-ист-* утворено переважно від іменникових основ: *вихористий*, *вогнянистий*, *сяєвистий*, *саявистий*, зрідка – від дієслівних: *хурделистий*. Узуальні лексеми з таким суфіксом виражають зазвичай значення високого ступеня вияву ознаки (Горпинич, 1999: 148), проте в доробку поета новотвори можуть набувати додаткових відтінків завдяки переносному вживанню: *Мир – це жайвористий найперший промінь...* (Кордун, 1984: 19); *...і верболозисте жіноче голосіння / над течією суму річкового...* (Кордун, 1992: 262). Інновація *рослинистий* у контексті вживається поряд з іншими АЛН, утвореними від назв рослин (*тернозорий*, *сонцелистий*), які в оригінальній формі допомагають відтворити ментальні особливості слов'янських народів, їхній одвічний зв'язок із природою: *щось незбагненне, невимовне, неузриме, неохопне / – вітрасте, сонцелисте, буйногріве, насінисте, глинисте – / спечалилося і стемніло на племена слов'янські – на народ. / Рослинисті ми й тернозорі – / луговики, степовики, лісовики терплючі, – світання в пучках несемо* (Кордун, 1992: 266).

В українській літературній мові прикметники з суфіксом *-аст-* творяться переважно від іменників – назв рослин і назв частин тіла та мають значення надмірності вияву ознаки, напр.: *зубастий*, *грудастий* та ін. (Горпинич, 1999: 148). Тому індивідуально-авторські прикметники В. Кордуна, мотивовані іменниками несоматичного характеру *вітрастий* (*вітрастіший*), *вовкастий*, *зіркастий*, сприймаються як незвичні.

Із-поміж суфіксальних індивідуально-авторських іменників у доробку В. Кордуна найбільшою кількістю представлені інновації з суфіксом *-ість*, утворені як від узуальних прикметників та дієприкметників: *дошовитість*, *живлючість*, *неназваність*, *яструбиність*, так і від okazіональних (відсутніх у загальномовних словниках), тобто з пропуском дериваційної ланки: *безчасовість*, *жоржинність*, *недожитість*, *недоспівність*. Загалом такі авторські неологізми характерні для поетичного мовлення (пор.: *зрадність*, *невпійманість*, *сніжність* (Б.-І. Антонич), *електричність*, *дідичність*, *книговість*, *миломовність*, *невичерпальність*, *несмертельність* (Є. Маланюк), *глибинність*, *місячність*, *триєдиність* (О. Горкуша) та ін.). За допомогою цього суфікса поети створюю-

ють АЛН з абстрактним значенням, які в контексті породжують оригінальні узагальнені образи: *Сум вічності – неназвана дощистість* – / чим ближче до землі, – / окреслюється в кожній краплі / іменами і обличчями прийдешніми (Кордун, 1992: 266) або увиразнюють важливу, на думку поета, ознаку: *Задля жоржжінності* – / жоржиновий Христос (Кордун, 1992: 113).

Загальне словотвірне значення опредметненої дії виражають іменники з суфіксом *-інн-я*: *даленіння, променіння, оземління, поземління*. Семантика таких індивідуально-авторських неологізмів розкривається мотивувальним дієсловом або в мовленнєвому оточенні: *Нероздільно: / мить вознесення / і мить оземління* – / сам по собі кровоточить меч (Кордун, 1992: 241).

Окремі інновації зі значенням абстрактної ознаки чи опредметненої дії утворено за допомогою таких суфіксів: *-изн-* (вовчизна), *-іт* (дзикіт).

Характерними для ідіостилю В. Кордуна є також АЛН із суфіксом *-ен-я*: *маченя, травеня, хорсеня*. На відміну від загальноновживаних слів із цим суфіксом, які позначають дітей і відповідно можуть походити лише від назв істот, авторські лексичні інновації утворюють від назв неістот. Однак і узуальні, й оказіональні слова мають позитивну конотацію, що можемо простежити в контексті: *Старезний мак у солом'янім брилі / засапався на городі* – / утомився виводити із гудини й картоплиння / *маченят* у білих великих капелюшках (Кордун, 1992: 79).

Як бачимо, індивідуальною особливістю словотворчої практики В. Кордуна є значна перевага авторських іменників з абстрактним значенням, якого надають відповідні суфікси. Виявлена невелика кількість іменників з конкретним значенням, напр. АЛН *відступець*, який є назвою особи. Таке тяжіння поета до творення абстрактних неологізмів може свідчити про його схильність до глибоких філософських роздумів.

Більшість дієслівних інновацій у поетичному мовленні В. Кордуна утворена за допомогою суфікса *-и-* та постфікса *-ся*: *землитися, прозоритися, соборитися, стеблитися, церквитися*. Такі дієслова виражають різні значення, часто – з семантикою подібності до того, що названо мотивувальним іменником: *Опадає повітря* – зринають із нього безмежно увись безверхівні дерева / *і церквляться* безкупольно полини і сороки, / *і навіть моєї коханої тіло*, – усе з нескінченного і невпинного рою / зовсім окремишних зелених бджіл, – *собориться* (Кордун, 1992: 42).

Показовими для мовотворчості В. Кордуна є індивідуально-авторські прислівники на *-о*, утворені

від різних за структурою прикметників, у зв'язку з чим можна виокремити такі підгрупи АЛН:

1) інновації, мотивовані відносними прикметниками з суфіксами *-н-*, *-ов-*/*-ев-*: *досвітково, кульбабово, полинно, перервно, полуднево*. Загалом такий тип прислівникових номінацій продуктивний в індивідуально-авторському словотворенні, через що у творчості різних поетів можна виявити структурно однакові інновації, проте з відмінними семантичними відтінками, пор.: *Вставши навишпиньки, / заглядає у хату полин: / чи сон уже повний і чистий, / чи розмив він усіх і все / і скоро йому полинно отам розростатися?* (Кордун, 1992: 78); *Полинно пахне ніч, пов'явши в небосхилах* (А. Малишко);

2) інновації, що структурно походять від прикметників із суфіксами *-ист-*, *-аст-*: *війчасто, зірчанисто, стеблисто, сяєвисто*. У контексті такі прислівникові новотвори виражають здебільшого значення «так, як щось», «подібно до чогось»: *Так прагне темноземінь озернитися у глибинах, / стеблисто вибухнути вгору, у всеозорість* (Кордун, 1992: 265); ... *де сиву млу своїх наймень / ожина згадає війчасто* (Кордун, 1992: 206);

3) інновації, мотивовані прикметниками з префіксом *без-*, який вказує на відсутність чогось: *безлисто, безпелюстково, безслізно*. Таку ж структуру мають АЛН *безкупольно, безрусельно, безтіняво*, хоча формально вони утворені з пропуском дериваційної ланки, оскільки мотивувальні прикметники в літературній мові відсутні. Особливої виразності новотвори набувають, уживаючись в оксиморонних сполуках: ... *безпелюстково доцвітають квіти, / невидиміють проти неба села і міста...* (Кордун, 1992: 220);

4) інновації, мотивовані складними прикметниками або іменниками: *гостродзьобо, падолисто, п'ятипало*.

Для творення префіксальних інновацій Віктор Кордун найбільш активно використовує префікс *пра-*, який має значення давності, первісності, споконвічності чогось: *пражиття, празірка, праім'я, прапервінь, прапервісність, прасвітло*. Індивідуальність авторського світобачення відбиває АЛН *празірка*, який використано для створення оригінального образу – тріади часу (минуле – теперішнє – майбутнє): *празірка – зірка – післязоря*, див. у контексті: *Це заклик у безліч несхожих світів, / де в єдиному подиху живуть водночас празірки, зірки й післязорі. / Життя промениться із себе і в себе. Плюсмінує у нескінченність* (Кордун, 1992: 246).

За результатами нашого дослідження префікс *пра-* загалом не вирізняється продуктивністю в

поетичному мовленні 20–30-х років, але він є одним із виразних засобів ідіостилу Б.-І. Антонича, котрий з його участю утворив такі АЛН: *прабог, прарай, прапєрвень, праєдиний, прапєрєвісний, прасвітлий*. Як ми вже зазначали цей префікс виражає значення давності, яка в Б.-І. Антонича сягає язичницьких часів: *Хай сонце – прабог всіх релігій – / золотопєре й життєсїйне, / благо-словить мій дїм / крилатий* (Б.-І. Антонич). Такі уявлення автора пов'язані з давнім язичницьким культом Сонця у слов'ян (Гаврилюк, 2009: 107). У поетичному просторі В. Кордуна давність має і язичницькі, і християнські просторово-часові координати: *Праїм'ям твоїм кличу тебе, / іменами первісними кличу: / – Ма-Дівія, Астартя, Іштар!* (Кордун, 1992: 152); *Не здолати мовчанням пекельний дощ, / не сховатися в тишу смерті, – / пращиття натїкає в мох із проби-тої цвяхом десниці: / і бджола Магдалена із неї* (Кордун, 1992: 103). Таке поєднання язичницького і християнського характерне для світогляду В. Кордуна. Як зазначає Т. Пастух, «це справді світ «багатобожжя», де поруч з язичницькими ідолами співіснують постаті з Нового Завіту; успішно поєднуються образи та уявлення, по суті своїй взаємовиключні» (Пастух, 2011: 187).

У поетичному словнику В. Кордуна виявлено також лексичні інновації з такими префіксами і префіксоїдами:

– префікс *над-*: *наджиття, надїстота, надсвітло, надсинява*. Цей префікс зазвичай вказує на надмірність вияву ознаки, проте в новотворах В. Кордуна здебільшого виражає значення ірреальності позначуваних понять: *Променишся – аж боюся: чи ти жінка у часі, / чи метелик сяїновійний, надїстота одноденна?..* (Кордун, 1992: 163);

– префіксоїд *пів-*, який вказує на половину або частковість названих понять: *піврозлука, півстріча*. Авторські іменники в контексті утворюють антонімічну пару: *Сім сосон – сім віків півстріч і піврозлук, / душа ледь-ледь торкається душі* (Дивоовид, 2007: 486).

Продуктивним у словотворчій практиці В. Кордуна є префіксально-суфіксальний спосіб, за допомогою якого сконструйовано майже 50 АЛН – переважно дієслів, дієприкметників і прикметників.

Поширеними в словнику поета є префіксально-суфіксальні дієслівні деривати, які мають значення «ставати, робитися або робити когось чи щось таким, як визначено твірною іменниковою або прикметниковою основою». Такі інновації утворені здебільшого поєднанням префіксів *по-, о-, рідше – без-, с-* з дієслівними суфіксами *-і-, -и-, -ува-*: *поземніти, поосеніти, понакошлячуватися,*

почужити, овеснитися, омелодити, безсяїніти, спрозоріти. Як бачимо, словотвірний процес деяких АЛН доповнено постфіксацією. Часто такі новотвори допомагають відтворити авторське емоційне сприйняття довкілля: *Поосеніла вода, посмутніла* (Кордун, 1992: 68); *Овеснилася зелено земля* (Кордун, 1992: 265).

У префіксально-суфіксальних і префіксально-суфіксально-постфіксальних новотворах *відпечалити, відосенитися, відполинитися* префікс *від-* вказує на завершення дії, проте в них наявний також емотивний компонент, закладений семантикою мотивувальних слів: *...бо за життя не відпечалили / всіх розпачів багатостеблх* (Кордун, 1992: 263); *Відосенилося над нами небо, / відполинилася у нас печаль* (Кордун, 1992: 151).

Збагачують поетичний словник В. Кордуна дієслівні новотвори, у яких суфікси *-ува-, -и-* поєднуються з такими префіксами:

пере-: *перетишувати, перещасливлювати;*

ви-: *визміюватися, вимурковувати;*

на-: *насвітлювати, насльозитися.*

В. Кордун активно утворює також індивідуально-авторські дієприкметники з префіксами *з-, о-/об-, по-, роз-* і суфіксами *-л-, -ен-*: *зблакитнілий, здаленілий, здоцівлений, обосінений, овеснянений, онебеснений, поосенілий, посвятілий, розбіглий, розвітрений, роз'ярілий*.

Прикметникове префіксально-суфіксальне словотворення у поезії В. Кордуна представлене переважно лексичними інноваціями з префіксом *без-*, який поєднується з різними суфіксами: *безбджолиний, безверхівний, безгрунтівий, беззорий*. Поза контекстом такі АЛН не вирізняються експресивністю, проте В. Кордун використовує їх для створення оригінальних образів: *Де той чорнозем духовний, де та рілля безгрунтівна, / куди мені впасти?* (Кордун, 1992: 216); *Прозорість омелодив, / відінів і почужив ще безбджолиний медовий лет* (Кордун, 1992: 266).

Висновки. Отже, аналіз афіксального словотворення Віктора Кордуна дозволив виявити особливості його ідіостилу та світогляду. Виразною ознакою словотворчої практики поета є схильність до продукування індивідуально-авторських іменників з абстрактним значенням і використання для цього відповідних суфіксів (*-ість, -інн-я* й деяких інших). Така особливість авторського словотворення Віктора Кордуна може свідчити про його тяжіння до глибокого осмислення явищ і процесів довкілля, філософських роздумів, створення складних багатопланових образів, які вимагатимуть від читача інтелектуальних зусиль для розкодування.

Характерним для індивідуально-авторської номінації поета є активне використання таких словотвірних формантів: суфіксів *-ист-*, *-аст-* у прикметникових АЛН; суфікса *-о* у прислівникових АЛН; суфікса *-и-* та постфікса *-ся* у дієслівних АЛН; префікса *пра-* зі значенням давності, яка у світоглядному вимірі автора сягає і язичницьких, і християнських часів; префіксів *по-* та *о-*, які поєднуються з різними суфіксами в конфіксальних

індивідуально-авторських дієсловах і дієприкметниках. Індивідуально-авторські неологізми поета часто вживаються у метафоричних контекстах та в складі антонімічних конструкцій. Загалом авторські лексичні новотвори Віктора Кордуна вивляють мовний талант поета, його глибокі знання ресурсів української мови і вміння ними оперувати, нестандартне мислення, тому потребують подальшого дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Віняр Г. М. Індивідуально-авторське словотворення в поезії Андрія Малишка. *Творчість Андрія Малишка в контексті літературного процесу ХХ століття : матеріали Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції, присвяченої 85-річчю від дня народження А. С. Малишка* (13 листопада 1997 р.). Київ, 1997. С. 96–99.
2. Вокальчук Г. М. Авторський неологізм в українській поезії ХХ століття (лексикографічний аспект) : монографія / за ред. А. П. Грищенка. Рівне : НВЦ «Перспектива», 2004. 524 с.
3. Вокальчук Г. М. Словотворчість українських поетів ХХ століття : монографія / відп. ред. С. Я. Єрмоленко. Острого : Національний університет «Острозька академія», 2008. 536 с.
4. Гаврилюк Н. В. Словотворчість поетів-неокласиків у контексті поетичного мовлення 20–30-х років ХХ століття : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Луцьк, 2010. 226 с.
5. Горпинич В. О. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфонологія : навч. посіб. Київ : Вища шк., 1999. 207 с.
6. Дивоовид: Антологія української поезії ХХ століття / упоряд., передм., довідки про авт. І. Лучука. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2007. 784 с.
7. Кордун В. Земля натхненна : поезії. Київ : Молодь, 1984. 112 с.
8. Кордун В. Сонцестояння : поезії. Київ : Дніпро, 1992. 301 с.
9. Пастух Т. Міфологічна онтологія текстів Віктора Кордуна. *Парадигма*. 2011. Вип. 6. С. 185–196.
10. Пашко Л. В., Прядко О. О., Сугак О. М. Структурна характеристика суфіксальних авторських-неологізмів у творах М. П. Стельмаха «Правда і кривда» та «Чотири броди». *Молодий вчений*. 2017. № 6.1. С. 53–55.
11. Сюта Г. М. Художній стиль – складник національної лінгвокультури. *Літературна норма і мовна практика* : монографія / за ред. С. Я. Єрмоленко. Ніжин : ТОВ «Видавництво Аспект-поліграф», 2013. С. 41–64.
12. Українська мова: Енциклопедія / [редкол.: В. М. Русанівський, О. О. Тараненко (співголови), М. П. Зяблюк та ін.]. Київ : Вид-во «Укр. енцикл.», 2004. 824 с.

REFERENCES

1. Viniar H. M. (1997). Individualno-avtorske slovotvorennia v poezii Andriia Malyska [Individual authorial word formation in the poetry of Andrii Malyska]. In *Tvorchist Andriia Malyska v konteksti literaturnoho protsesu XX stolittia: Materialy Vseukrainskoi mizhvuzivskoi naukovoï konferentsii, prysviachenoï 85-richchiu vid dnia narodzhennia A. S. Malyska*. (13 lystopada 1997 r.) – The work of Andrii Malyska in the context of the 20th-century literary process: Proceedings of the All-Ukrainian inter-university scientific conference dedicated to the 85th anniversary of A. S. Malyska's birth (November 13, 1997). Kyiv. 96–99 [In Ukrainian].
2. Vokalchuk H. M. (2004). Avtorskyi neolohizm v ukrainskii poezii XX stolittia (leksykohrafichnyi aspekt) [Authorial neologism in 20th-century Ukrainian poetry (lexicographic aspect)]. Edited by A. P. Hryshchenko. Rivne: NVC «Perspektyva». 524 p. [In Ukrainian].
3. Vokalchuk H. M. (2008). Slovotvorchist ukrainskykh poetiv XX stolittia [Word formation of 20th-century Ukrainian poets]. Edited by S. Ya. Yermolenko. Ostroh: National University «Ostroh Academy». 536 p. [In Ukrainian].
4. Havryliuk N. V. (2010). Slovotvorchist poetiv-neoklasykiv u konteksti poetychnoho movlennia 20–30-kh rokiv XX stolittia [Creation of new words by neoclassical poets in the poetic speech context of 20s–30s of the XX century]. The dissertation for scientific degree of Candidate of Philological Sciences (10.02.01). Lutsk. 226 p. [In Ukrainian].
5. Horpynych, V. O. (1999). Suchasna ukrainska literaturna mova. Morfemika. Slovotvir. Morfonolohiia [Modern Ukrainian literary language. Morphemics. Word formation. Morphology]. Textbook. Kyiv: Vyshcha shkola. 207 p. [In Ukrainian].
6. Dyvoovyd: Antolohiia ukrainskoi poezii XX stolittia [Dyvoovyd: An anthology of Ukrainian poetry of the 20th century]. (2007). Compiled, preface, and author biographies by I. Luchuk. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan. 784 p. [In Ukrainian].
7. Kordun, V. (1984). Zemlia natkhnenna [Inspired Land]. Poetry. Kyiv: Molod. 112 p. [In Ukrainian].
8. Kordun, V. (1992). Sontsestoiannia [Solstice]. Poetry. Kyiv: Dnipro. 301 p. [In Ukrainian].
9. Pastukh, T. (2011). Mifolohichna ontolohiia tekstiv Viktora Korduna [Mythological ontology of Viktor Kordun's texts]. In *Paradyhma – Paradigm*. Issue 6. 185–196. [In Ukrainian].
10. Pashko, L. V., Priadko, O. O., Suhak, O. M. (2017). Strukturna kharakterystyka sufiksalykh avtorskykh neolohizmiv u tvorakh M. P. Stelmakha «Pravda i kryvda» ta «Chotyry brody» [Structural characteristics of suffixal authorial neologisms in M. P. Stelmakh's works «Truth and Falsehood» and «Four Fords»]. *Molodyi vchenyi*, Issue 6.1, 53–55. [In Ukrainian].
11. Syuta, H. M. (2013). Khudozhnii styl' – skladnyk natsional'noi linhvokul'tury. *Literaturna norma i movna praktyka* [Artistic style as a component of national linguistic culture. Literary norm and language practice]. Edited by S. Ya. Yermolenko. Nizhyn: TOV «Vydavnytstvo Aspekt-polyhraf». 41–64 p. [In Ukrainian].
12. Ukrainska mova: Entsyklopediia [Ukrainian Language: Encyclopedia]. (2004). Edited by V. M. Rusanivskyi, O. O. Tarenenko (co-chairs), M. P. Ziabliuk, et al. Kyiv: Vydavnytstvo «Ukr. entsykl.». 824 p. [In Ukrainian].